

آشنایی با برخی از رشته های طب مکمل

برای آشنایی بیشتر شما با رشته های مرتبط با طب مکمل در این پرونده به برخی از آنها که کاربرد بیشتری دارد اشاره می کنیم.

آب درمانی چیست؟

آب درمانی روشی است که در آن آب برای درمان بیماری استفاده می شود. این روش از روش های قدیمی طب فیزیکی و توانبخشی است که در مانگر فیزیوتراپیست و کارشناس تربیت بدنی از آن بهره می گیرند.

استفاده از آب برای درمان با دو شیوه انجام می شود:

۱- استفاده از آب به عنوان محیط مناسبی برای درمان در حیطه طب فیزیکی و توانبخشی: مانند ورزش در آب که به صورت کلی برای تمام بدن انجام می شود یا مانند استخر یا حوضچه های آب که به صورت موضعی برای قسمتی از بدن استفاده می شود و نیز مانند "ویرپول" که نوعی حوضچه کوچک است و در آن پروانه ای برای ایجاد گردش در آب تعبیه شده است و در درمان مشکلات موضعی مانند مشکلات دست یا پا کاربرد دارد.

۲- نوشیدن آب: در این حوزه محققان معتقدند با خوردن آب با شرایط و حجم خاص، می توان سالم تر زندگی کرد.

فلسفه طب آب درمانی:

این روش یک خانه تکانی قطعی برای بدن است و موجب نظافت کامل تمام دستگاه ها و تمام سلول های بدن می شود و عوامل بیماری را دفع می کند و بر دواصل استوار است:

اصل اول

در اثر خوردن غذاهای گوناگون، مقداری غذا از دستگاه هاضمه می گذرد و صرف سلول های بدن نمی شود بلکه در زیر پوست بدن و اطراف قلب و سایر مراکز حساس به عنوان ذخیره باقی می ماند و پس از مدتی عفونت های گوناگون ایجاد می شود و سبب بروز بیماری های مختلف می شود و هر اندازه درجه عفونت و میزان مواد اضافی بیشتر باشد، بیماری شدیدتر خواهد بود. این بیماری ها نام های تازه ای به خود خواهند گرفت ولی اصل و ریشه همه این بیماری ها یکی است و آن نمومیکروب ها و ویروس هاست زیرا زندگی آن ها تنها در محیطی ممکن است که دارای سموم و مواد غذایی زائد باشد.

اصل دوم

برای معالجه بیماری ها و از بین بردن میکروب ها باید قبل از هر

چیز این سموم انباشته شده را بیرون ریخت. این امر در صورتی ممکن است که برای مدتی بین ۱۰ تا ۴۰ روز غذا به بدن نرسد و تنها آب بیاشامیم در این صورت بدن خود به خود مواد غذایی و عفونی و زباله های انباشته شده را از ذخیره ها بیرون می آورد و مصرف می کند تا هنگامی که آن کثافات تمام شود؛ آن وقت ریشه بیماری کنده می شود.

مزیت های طب آب درمانی:

این طب امتیازاتی نسبت به سایر روش های درمانی دارد که به آن اشاره مختصری می شود.

۱- درمان طبیعی: در طب آب درمانی، بیماری به طور کاملاً طبیعی و با استفاده از آب خالص درمان می شود ولی در سایر روش ها از داروهای سمی و شیمیایی استفاده می شود که اثر منفی و ضربه هایی روی سلول ها و بافت های حساس بدن می گذارد و بدن در برابر آن داروهای سمی واکنش نشان می دهد و بیماری های دیگر را تحریک می کند؛ همچنین موجب مسمومیت تدریجی جسم می شود.

۲- درمان فراگیر: در طب آب درمانی بیماری های متعدد در جسم انسان درمان می شود زیرا در این روش تمام اجزا و دستگاه های بدن از عوامل بیماری پاکسازی می شود و لذا بیماری های متعدد به طور یک جا درمان می شود ولی در سایر روش های درمانی فقط به همان بیماری اختصاص می یابد که برای درمان آن تلاش می شود.

۳- درمان ریشه ای: در آب درمانی بیماری به طور ریشه ای درمان می شود؛ زیرا فرایند طب آب درمانی مقابله با ریشه های بیماری است و آن ریشه ها سموم و ذخایر انباشته شده است که به روش آب درمانی تمام این ریشه های عامل بیماری دفع می شود.

۴- درمان یک نوبتی: در طب آب درمانی بیماری در یک نوبت و طی ۱۰ تا ۴۰ روز درمان می شود ولی در سایر روش ها درمان در مدت طولانی و گاهی سال ها طول می کشد.

۵- نظافت و پاکسازی جسم: در طب آب درمانی کل سیستم بدن یعنی تمام سلول ها، بافت ها، عصب ها، مفاصل، دستگاه گوارش و... پاکسازی می شود و سموم و زباله ها و ذخایر انباشته شده که عامل رشد و نمو میکروب ها و ویروس ها و عوامل بیماری زاست، از جسم خارج می شود و هیچ روش دیگری این قابلیت پاکسازی عمیق جسم انسان را ندارد.

۶- بازسازی جسم: امتیاز بسیار مهم طب آب درمانی علاوه بر سایر مزایا، بازسازی جسم فرسوده و خسته است زیرا در

طب آب درمانی به تمام سلول های پیر و فرسوده حمله می شود و آنها را از جسم خارج می کند و انسان تولدی دیگر می یابد و با خروج سلول های مریض و کهنه و فرسوده و همچنین شست و شوی سلول های سالم بافت ها و عصب ها و سایر اجزا و دستگاه های بدن انسان سلامتی، نشاط، شادابی و طراوت خود را باز می یابد.

مکانیزم شست و شوی کل سیستم بدن امتیاز بسیار خاص طب آب درمانی است و حیات دوباره به انسان می دهد چنانکه خدای بزرگ می فرماید: وجعلنا من الماء کل شیء حیء - سوره انبیاء (و همه چیز را به واسطه آب زنده گردانیدیم).

ناربخچه زالودرمانی

زالوا از زمان های دور در هند، یونان، روم، ایران و سپس در اروپا استفاده پزشکی داشته است. ردپای استفاده از زالوی طبی برای درمان برخی از بیماری ها در ایران و از جمله موارد مکتوب آن اشاره ابوعلی سینا به استفاده از زالو برای درمان برخی از بیماری ها در کتاب های مختلف از جمله قانون دیده می شود.

زالودرمانی نیز همانند حمام و فصد به عنوان یک شیوه درمانی شناخته و پذیرفته شده است و علاج بسیاری از عفونت ها و زخم ها و کسالت های بدن باز زالواندازی ممکن است.

دهان این جانور به شکل بادکش برای مکیدن خوراک است. هنگامی که زالو به جانوری بچسبد خون را می مکد و در شکم خود جمع می کند و تا چندین برابر خود بزرگ می شود. بعد از مکیدن شروع به گوارش آن مواد می کند. از این رویز شکان از این جانور برای مکیدن خون انباشته شده یا چرکابه ها (دمل ها) استفاده می کنند.

حکیم جرجانی منفعت زالواندازی را بیشتر در بیماری های پوستی می داند و معتقد است ابتدا باید تن را با فصد و مسهل ها پاکیزه کرد و سپس زالوانداخت. ترجمه آثار ابن سینا که در بخشی از آن به بررسی ساختمان بدن زالو و زالودرمانی می پردازد، باعث آشنایی اطباء غرب با زالودرمانی شد. در واقع زالودرمانی نوین در غرب، نتیجه مطالبات ابن سیناست که انواع زالوهای سمی و غیرسمی را تفکیک کرد. جالب است بدانید زالو قبل از نیش زدن به موضع مورد نظر با بزاق خود که حاوی آنتی بوتیک است، موضع را تمیز و خلاء نسبی ایجاد می کند که موضع را می پوشاند و ارتباط آن را با محیط بیرون قطع می کند.

